

ДОСИТЕЈАЦ

ЛИСТ УЧЕНИКА ОШ "ДОСИТЕЈ ОБРАДОВИЋ"- КЛУПЦИ Октобар 2010. Бр. 4 Цена 50 дин.

РЕЧ УРЕДНИКА

"Доситејац" бр. 4 је у вашим рукама. У њему ћете пронаћи своје литерарне и ликовне радове, препознати себе на фотографији, прочитати своје име у попису ученичких успеха и са поносом то показивати драгим особама које ће вас за то похвалити, а можда и наградити чоколадом и сличним поклоном. То су мале радости које вам испуњавају душу, чине важним у очима другара, а вама дају додатну мотивацију да наставите тим путем. Сутра ће неко од вас постати високотиражни писац, новинар који помера информативне границе, особа о којој се говори у суперлативу у нашим и светским размерама у овом "глобалном селу", како називају овоземаљски свет у компјутерској и интернет револуцији која нас је снашла!

Вама ће се поносити ваши другари, говорећи својој деци: "Са овим сам чиком (или тетом) ишао у школу, седео у клупи, то је мој школски друг" и сл.

Зато искористите прилику да оставите писани траг својих остварења у вашем школском листу! Сада се "пече занат" доброг списатеља и ствараоца уопште.

Све врсте ваших остварења треба предочити редакцији листа, понудити своју помоћ у редакцијском одбору, давати нове идеје за нове рубрике, једном речју, бити креативан.

Нисам приметио да је неко од вас "залубљен" у фотографију, да црта карикатуре, пише афоризме, саставља укрштенице и ребусе, а недовољан је и број вицева и досетки из ђачког живота.

Ту су ваше шансе, драга децо, да се докажете, да се афирмишете. Очекујем да следећи број листа буде бољи и садржајнији од овог, као што је и овај, бр. 4, чини ми се, бољи од претходног, све у духу новокомпоноване: "Воли ме данас више него јуче, а мање но сутра и све тако редом!"

Дружари, њоздрав до следећег броја!

Ваш директор
као главни и одговорни уредник

НАВИРУ СЕЋАЊА

Пролазе дани, нижу се сећања, буде се успомене.

Оставила сам учионицу, свој колектив, школске обавезе и кренула у нови део живота. Сваки део живота је на свој начин леп и занимљив. Цео живот је једно велико искуство. Моје искуство је баш такво и зато је пуно успомена, пуно сећања. Посебно ме вежу сећања на прве разреде. Те веселе, безбрижне и чисте душице покрећу најфиније нити у човеку. Не могу, а да се не сетим једне Слађе и њене песмице: "Марамница од цица, деда бабу голица", или на мој повишен глас: "...богте ал' ме уплаши"! А тек на моју малу превару: "Да ли се правилно каже, жуманце је бело или жуманце је бијело", настало би такмичење ко ће правилно да одговори, а наравно жуманце је жуто.

Пуно је таквих и сличних дечијих бисера али најлепши бисери су деца. Гледати како расту, делити са њима радост и тугу, бодрити их да напредују, да израсту у добре људе, право је задовољство и највећа награда. А кад порасту и крену у нови живот, поносна сам као да су моји.

Зато их треба чувати, неговати и разумети, а знање и успех неће изостати. То је највећа оцена њиховог рада, као и оцена нашег рада.

Милена Тодоровић,
учитељица у пензији

ВЕЛИКА ШКОЛА

Од доласка Доситеја у Србију (1807), образовању је посвећивано више пажње. Карађорђе га је поставио за директора свих школа, а 1811. године за министра просвете. Он је 1808. године основао Велику школу у Београду - будући Београдски универзитет, која је радила у згради данашњег Музеја Вука и Доситеја. Тада је Доситеј одржао ученицима краћи говор:

Возљубљени ученици! Бог преблаг и многомилостиви избавља земљу нашу и љубимо отечество од сузењства турскога, а ми ваља да се старамо да избавимо душу нашу од сузањства душевнога, то јест од незнања и од слепоте ума. Ово избављење другојаче не може бити развје чрез прилежну и трудољубиву науку. Ви видите, дражајши ученици, колико се родитељи и старији ваши старају не само за ранити вас и одевати, него јоште штавише не жале трошка за науку вашу. Садржавају и радо плаћају учитеље ваше да вас сваким лепим и полезним наукама обучавају и на свако добро настављају, да бдете с временом на ползу и на похвалу љубимому отечеству и целоме народу.

Благо вама ако будете учитељем покорни и послушни и ако возљубите мудрост и науку, зашто ови су дарови божији најмногоценији.

Благо и целому народу сербском ако ви постанете и будете богољубиви, правдољубиви и просвештени. Од вас ће се сва нација наша просветити и на свако добро наставити, зашто ви ћете бити с временом народни поглавари, судије и управитељи и од вас ће зависити све општеномодно благополучје, чест и слава. Ако ли ви будете (сачувај боже!) зли, неправедни, грабитељи и мучитељи, тешко народу и свама заједно.

Зато, дражајши ученици, будите благодарни и послушни учитељем вашим, учите се и просвештавајте се наукама и добродјетелима и бићемо сви срећни и честити пред богом и пред људма, које нам дарује благи Бог. Амин...

КАРАКТЕРИСТИКЕ ВЕЛИКЕ ШКОЛЕ

- настава је била разредна, што значи да један наставник у свом разреду држи све предмете;
- уџбеника није било па су ђаци учили из бележака са предавања;
- упис је био условљен само знањем писања, читања и рачунања;
- међу првим ђацима били су синови истакнутих старешина (Васе Чарапића, Карађорђа, Јакова Ненадовића), али није било дискриминације ни према осталим ђацима;
- кроз школу је прошло око 40 ученика за све време њеног рада;
- зграда школе постоји и данас (у њој је смештен Музеј Вука Караџића и Доситеја Обрадовића);
- ова школа је први заметак високе наставе у Србији.

*Књига је значајнија од свих сѣоменика украшених,
јер она сама їради сѣоменике у срцу оної коїи чииа.*

/Љиїаїїеки заїїе /

ПРОСВЕТИТЕЉСКЕ ИДЕЈЕ ДОСИТЕЈА ОБРАДОВИЋА

* Књиге разгоне брак, сујеверја и доносе светлост и знање; оне царују и побеђују.

* Књига је пре и изнад свега.

* Књиге треба да буду штампане на народном језику, како би их разумели и прости сељани, јер само тако људи могу разум свој просветити, срце побољшати, а нарав украсити.

* Увек треба тежити новом: "Само простота и глупост задовољава се свагда старим".

* Неспоразуми и мржње међу људима, долазе из простоте и непросвећености људске, а то се може једино књигом, просвећењем ума отклонити. Библиотеке и читаонице су извор нове просвећености.

* Доситеј изједначује добро са корисним и залаже се за оно што је у складу са разумом и интересима људи.

Ана Јелић 8-2

*Књиге су највиши
и најоузданији пријатељи,
оне су најдосејнији
и најмудрији савешници
и најсрљивији учитељи.*

/Жан Кокто/

ДОСИТЕЈАЦ

Има једна школица,
скривена у Клупцима.
Она се диви храбрим јунацима.

Ученика има око петсто,
а то није врло често.
Учитељи бригу муче,
како децу да науче.

Ђаци уче, врло радо.
То се нико није над'о!
Бригу муче сад прваци.
Ма, постаће и они ђаци!

Учитељи много воле
ђаке из ове школе.
Па се њима пуно хвале,
да направе људе праве.

Попшогоровић Кристина 5-2
ОШ "Доситеј Обрадовић" Клупци

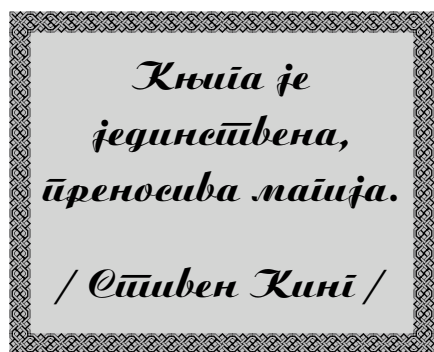
ПРОМОЦИЈА КЊИГЕ ”СТО МЛАДИХ ТАЛЕНАТА”

27. априла 2010. године одржана је промоција књиге ”Сто младих талената”. Гост на промоцији је био оснивач и директор Културно-издавачког центра ”Српска кућа” из Пожаревца и приређивач књиге, Братислав Бата Голић. Програм је отворио директор школе. О пројекту ”Млади таленти,” говорио је господин Голић, а затим је петнаесторо ученика наше школе који су се нашли у овој књизи, говорило своје песме. То су следећи ученици: Драгана Ђаковић – Пролеће и цвеће, Драган Ђуричић – Бицикл, Ана Томић-Пролеће, Марта Лукић – Поледица, Марија Марковић-Сладолед, Лидија Церовац-Компјутер, Кристина Митрић – Бели друг, Никола Купусовић – Пролеће, Слађана Лазаревић – Киша, Мина Скорић – Код баке на селу,

Лидија Ивановић – Молим те, Мирјана Крсмановић – Опет сам заљубљена, Љиљана Пајић – Цвет, Милица Митрић – Моја школа, Марко Митровић – Моја учитељица.

Песме су читали ученици који су били награђени на манифестацији ”Песнички поздрав пролећу”, као и они, чије су песме објављене у дечијим часописима. На крају програма, ученици су добили похвалнице за успех у литерарном стваралаштву. Директор наше школе, Бранимир Ђукановић, уручио је Бати Голићу захвалницу за афирмацију младих талената. Библиотека је на поклон од Српске куће добила двадесет књига из едиције ”Млади таленти”.

Поклањамо вам неке песме из ове књиге:

БЕЛИ ДРУГ

У дворишту баба Мире
окупила се деца,
како би видела
малог, белог зеца.

Њушка му је мала,
уши беле, а очи црвене
чини ми се, како
гледа само мене.

Неко му се смеши
неко му се руга
све у свему имамо
зеку, новог друга.

С њим се често играмо,
мазимо му шапе зечје
страх нас да не побегне
од љубави дечје.

Кристина Митрић 4/3

ПОЛЕДИЦА

Низ улицу низбрдицу
направили смо поледицу.

Наишла је наша мама,
клизала се мало с' нама.

За њом стиже бркат тата
и, ено га, већ ред хвата.

Једино је Мира пала,
клизати се није знала.

Лукић Марта 6/2

МОЈА УЧИТЕЉИЦА

Кад се прво звоно
огласи у школи,
срце ми заигра,
јер ја школу волим.

Са поносом кренем
насмејана лица,
јер знам да ме тамо
чека учитељица.

Верујте ми, децо,
све је као бајка
она нам је свима
као друга мајка.

Марко Митровић 4/1

Песме објављене у дечијим часописима

ПРОЛЕЋЕ

Чекам да висабаба провири из снега,
Чекам да се јагорчевина заћути,
Чекам да се сунце насмеје иза брега,
Чекам да се у ормаре одложе капути.
Пролеће волим јер природу буди,
све се зелени око моје куће,
радосни су и деца и људи,
а у чизмама ми постало вруће.
Снег полако посустаје,
певају скакавци и птице.
Радост у мени не престаје,
јер ће нас пролеће извести на улице.

Николина Николић 3/2

/ Песма освојила 2. награду на конкурс
"Песнички поздрав пролећу"
Објављена у листу "Петица"/

МОЈА ТАЈНА

Свако у животу има неку тајну,
неко мало ближу, а неко далеку

А моја је тајна весела и бајна,
неком ћу је рећи, неће бити трајна.

Јер много је слађе, кад се неко нађе
да му тајну повериш.

Заљубљена ја сам у једног дечака,
угледах га синоћ
касно усред парка.

Јована Остојић 3/3

Песма добила похвалу на Књижевном
сусрету "Гордана Брајовић" у Алексинцу
и објављена је у листу "Школарка"/

БУЦКО

Мој друг Буцко
има једну ману,
што у свакој прилици
он замишља храну.

На великом одмору
кад се друштво скупи,
он замишља где ће
кроасан да купи.

У школи га задиркују
и зову буренце,
он и даље замишља
печено пиленце.

Буцко се заљубио
у чуду је сада.
Дал' су слађе девојчице
или чоколада.

Кад би требало да бира
шта му више значи,
то би били сигурно
медени колачи.

Далибор Митрић 7/2

/Песма освојила похвалу на
конкурс "Песнички
поздрав пролећу" и објавље-
на је у листу "Петица"/

ШАЉИВА ПЕСМА

Кика има локне бајне,
али не зна да чува тајне.

Марко је прави хвалисавац,
а бежи као скакавац.

Учитељица је добра, понекад строга,
прети да ће постати бабарога.

Нина је модерна и уображена,
уствари је размажена.

Јован је понос нашег друштва,
не воли да се шушка.

Кристина, наша права госпођица,
не скида осмех са лица.

Алекса, људина права,
кад удари боли глава.

О себи вам ништа нећу рећи,
казаће вам неко трећи.

То је слика из мог видика.

Пеђа Зебић 3/2

/Песма објављена у школарчевој
лектири/

14. октобра у Драгинцу, одржани су
Дани дечје поезије и прозе. Наша
ученица Кристина Попшогоровић
добила је похвалу за песму
"ТУЖНА ПЕСМА".

ТУЖНА ПЕСМА

У кућици једној малој,
живи нека бака.
Очи црне, коса седа,
ал' је стара и нејака.

Ватру жари, ал' се гаси.
Чека неког да јој дође.
Али, она никог нема,
само јадна седи, дрема.

Сузе лије и проклиње:
„Камо среће да ме није!“
Али у том,
зачуше се врата,
те улази њена маца.

„Мацо моја, 'де си била,
твоја бака сузе лила?“
Погледа јој косе седе,
леже крај ње и поће да преде.

Попшогоровић Кристина 5/2

ЉУБАВ

Љубав је
кад се мама и тата воле.

Љубав је
кад се брат и сестра воле.

Љубав је
кад се бака и дека воле.

Љубав је
кад се сви у породици воле.

Љубав је
кад се миш и мачка воле.

/Песма објављена у листу
„Школарка“/

ЈЕСЕН

Јесен је лепа
и пуна воћа.
Одушевила ме
та слаткоћа.

Птице одлазе на југ.
Баш ми је жао
Што не могу
да им будем друг.

Са дрвећа пада
шарен лист,
и прави мек,
дебео тепих.

Војкан Спасојевић 3/1

/Песма објављена у Школарцу/

ЛЕНШТИНА

Ја нисам битан
сувише сам ситан,
да радим не могу,
зезнуо сам ногу.

Понекад ме боли глава,
често ми се пуно спава,
па доктору морам ићи,
ни у школу нећу стићи.

Доктор каже да сам здрав,
да сам лењ каже бата.
Па никоме нисам прав!
Знам!
Радиће за мене тата.

Марко Митровић 4/1

/Песма објављена у
Школарчевој лектури /

СНЕГ

Пао бели снег
и покрио брег,
деца на снег журе,
санке стазом јуре.

Праве белог Снешка,
а дека се смешка.

Сви су много срећни
и весели били,
док им није снег,
отиш'о низ брег.

Бојана Ибрахимовић 3/3

/Песма објављена у Школарцу/

ЧИТАЊЕ

Ја се јадна увек мучим
своје лутке да научим.

Па, молим вас, нек се зна,
читање је наука.

А оне су стварно муке,
у клупи се често скупе.

Моје лутке су много глупе,
иако су врло скупе.

Марија Пантић 4/1

/Песма објављена у часопису
Школарца/

ГЛАСАЈТЕ ЗА ЗДРАВУ ХРАНУ

Од све силне хране
што нам срце хоће,
ја увек изаберам
поврће и воће.

Сигурна сам да маме
никад не греше,
кад нам се са стола
жаргарепе смеше.

Ту се нађу купине и цвекле
сочне и здраве,
па тражите од бака
сокић да вам праве.

Јабуке, поморанце,
знате да су здраве,
зато нек' вам сваки дан
оне друштво праве.

Да сачува своје здравље
свако дете треба да се труди,
јер од здраве хране
биће здрави људи.

Кристина Митрић 4. разр.

/Песма објављена у Школарцу/

ИЗ УЧЕНИЧКОГ ПЕРА

ЂАЦИ ПРВАЦИ

Ђаци прваци
добро нам дошли,
у школу сте
сада и ви пошли.

Научићете много,
другове нове срести,
ал' прва је учитељица ту
да вас у клупе смести.

Смех нежан
мио глас,
научиће много тога
она нас.

Тамара Секулић 2/1

МОЈ ДЕДА

По цео дан проводим
шалећи се с' мојим дедом.
Седи тако и гледа ме
тим очима, косом седом.

Његов изглед доказује
тешке године живота.
У животу га ничега
није било срамота.

Са шалом уз осмех
проводимо дане.
Волим свога деду
са и без мане.

Јасмина Павловић 6/2

РАСЦВЕТАЛО ДРВО

Сунце је грануло
и пролеће свануло.
Дрвеће је процветало,
цвеће замирисало.

На ружичаст цвет,
мален и леп,
слетела је пчела,
слатка и смела.

Све цвета и мирише,
Падају родне кише.

Са брегова малених
процветало цвеће,
са далеких гора
поветарац леће.

Катарина Ђукановић 8/3

ЈЕСЕН

Јесен огрне свилу,
просипа најлепше боје.
Прегршт увелих жеља
још ми на длану стоје.

Док свако јутро шалом
зора покрива лице,
узалуд тражим и зовем
давно одбегле птице.

Суза ми у оку дрема
и сваки трен би да крене,
јесен ће плакати са мном
док лишће лагано вене.

Сандра Новаковић 7/2

МОЈА МАМА

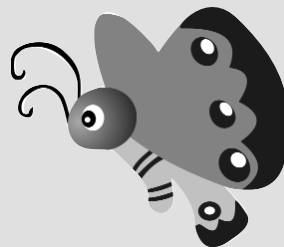
Моја мама је најбоља на свету.
За мене би обишла целу планету.
Она помогне сваком пријатељу,
а мени испуни сваку жељу.

Ђена је рука лепа и мека.
У њој за мене увек има лека.
Када ме погледа погледом плаветним,
изгубим се у очима тим.

Ђене руке су мелем за ране.
Када ме помилује у срцу ми сване.
Када ме помази постанем лане.
Љубављу испуњава све моје дане.

Ја њу волим, и што ми је подарио
ја се богу молим.
За њу бих урадио све
и жртвовао се.

Адријан Глигорић 4/1

ПЕСМА О ЛЕПТИРУ

Гледам га како облеће свет
и како лети с' цвета на цвет.
Богатство боја његових крила,
природа није од света скрила.

У једном дану живи и воли,
гледа хиљаду и један цвет,
кад падне ноћ, смрт га не боли,
само одлеће у други свет.

Николина Николић 3/2

ЈЕСЕН

Прођоше брзо дани летњи
јун, јул и август врели.

Септембар крочио смели
а јесен кишу нам дели.

Школе весело брује од ђака
а ветар лупа на свака врата.

Бака убрала корпу жutih крушака,
а деда скупио врећицу ораха.

Њиве се оре од берача.
амбари препуни жutih дуката.

Узмимо сада грабље у руке
да се прикупе лиске жуте.

Алекса Баћић 3/2

ЗУБ

Имам једну муку
која непрестано боли.

Али слаткишима свако
дете да се заслади воли.

Код зубара онда треба ићи
јер ће нас каријес убрзо стићи.

Здрави зуби злата вреде
јер кад се смејеш сви у тебе гледе.

Само се ти смеши
то ти лепо стоји

Јер те улепшавају
бели зуби твоји.

Милица Ђукановић 4/2

ШКОЛСКИ ПРИБОР

Са зарезачем режем,
са бојицом бојим,
са оловком пишем
а с гумицом бришем .

Волим српски,
волим математику
и образовање основно
ал највише волим ликовно.

На ликовном цртам,
бојицама шарам
и цртеж ми буде,
као бубамара.

Јована Максимовић 2/1

ЈЕСЕН

Стиже нам јесен рана,
лишће опада са грана.
Док виори ветар млак,
на небу је сиви облак.

Киша се нека спрема
напољу играња нема.
Кроз прозор гледам тужно,
личи ми на нешто ружно.

Сутра ће нови дан,
сањаћу лепши сан.
Срећнија бићу ја,
јер после кише, сунце сја.

Бере се кукуруз жути,
грожђе се за вино мути.
Зимницу мама спрема,
у јесен играња нема.

Марија Николић 3/3

МОЈ ДЕДА

Деда је мој
на пчелињаку свом
важан се прави.

Кошница пуно
велик је број,
са пуно пчелица
прави је рој.

Пчелице вредне
само ће летети,
и меда слатког
много нам донети.

А кад смо код куће
и то нек се зна,
славна дедина пчелица
сам само ја.

Тамара Секулић 2/1

ЈЕСЕН

Јесен је жута јесен разна,
падају кише, игралишта празна.

Кишобрани су опет мода
јер око нас је свуда вода.

Има и сунца до те мере
да се кукуруз зрео бере.

Јесен је жута, јесен је разна.
Ко није радио летос стиже га казна.

Не волим јесен не волим кише,
Не волим ветар што дрвеће њише.

Јован Стефановић 3/2

ДВА ВЕКА БОЈА НА ЛОЗНИЦИ

ДИВИМ СЕ БРАНИОЦИМА ЛОЗНИЦЕ

Срчано су се борили
да битку добију.
Да победе,
уложили су много труда.
Дивим се браниоцима Лознице
о њима се прича свуда.
Јунаци ти беху
без мане и страха.
Са светлим оружјем,
крвљу натопљена рука,
секоше, за слободу, Турке,
позлатила им се рука.

Јасмина Павловић 6/2

БОЈ НА ЛОЗНИЦИ

Ових дана често се питам
како је браниоцима било
док се војевање за Лозницу водило.

Док су Турци прелазили преко Дрине,
лозничке војводе сакупише војску на Шанцу-
да град не брине.

Дванаест дана пламен би за небо свезан,
топови груваху,
сунце се од праха не виђаше,
а крв бранилаца
непрестано се проливаше.

БОЈ НА ЛОЗНИЦИ

– 200 година

Пре двеста година они су се борили
да би будућност нама створили.
Крв су пролили за нова сутра
да би нам свитала светлија јутра.

Имена им носе улице и школе,
то мали је знак да људи их воле.
Песму сад пишем у сећање њима,
„Не заборавите прошлост“ и „хвала“
рећи ћу свима.

Ана Милутиновић 7/3

А кад Турци узмакоше
и Дрина их докрајчи док бежаше,
радосни пуцњи слободе
Лозницу обрадоваше.

Ми се данас дивимо
како су браниоци Лознице храбри били,
како су се за Лозницу
свим срцем борили.

Жељана Богдановић 6/2

БОЈ НА ЛОЗНИЦИ 200 ГОДИНА ПОСЛЕ

Моје родно место, место где живим, идем у школу и веселим се сваком новом дану је Лозница. Смештена је поред плаховите Дрине између планине Гучева и историјски познате планине Цер. У непосредној близини су и Тршић, Трноша и подрињска лепотица Бања Ковиљача.

Док седим и размишљам о лепотама мога краја не могу, а да се не сетим и онога што је некада било. Ветрови прошлости носе приче о јунаштву.

У темеље овог дивног града урезана су имена многих јунака који су своје животе дали у борби против освајача. Међу њима је и војвода Антоније - Анта Богићевић. Овај јунак је са 1.200 Срба октобра 1810. године бранио Лозницу од 30.000 Турака који су дошли са Дрине.

Дванаест дана српски јунаци издржали су ватру из топова и кубура. Убрзо је стигла помоћ од Луке Лазаревића и Јакова Ненадовића. Шестог октобра српски јунаци су одбранили Лозницу и извојевали једну од највећих победа у Првом српском устанку.

Од тог дана прошло је двеста година, али ова битка обавезује све нас, потомке славних јунака, да увек идемо напред уздигнуте главе и да волимо и чувамо свој град.

Матић Јована 5/2

БОЈ НА ЛОЗНИЦИ

Најзначајнија битка за Лозницу је вођена 5. и 6. октобра 1810. године, по старом календару. Под Али-пашом Видајићем 30.000 Турака спустило се низ Дрину шљакама до поља Тичара, надомак Лознице. Утврђене градске бедеме бранило је 1.200 Срба, које је предводио лознички војвода Антоније Анта Богићевић. Двадесет дана трајала је опсада, ватра из топова и кумбара. Процењујући да неће моћи одолети турским нападима, војвода Анта обрати се за помоћ Луки Лазаревићу. Извештен о опсади Лознице и одбивши Хашид пашу са Мораве, Карађорђе са готово целом војском Шумадије и 200 козака, пожури у помоћ.

Изгледа да је Карађорђе проценио да ће најпресуднија битка у 1810. години одиграти баш овде. Колики је значај Карађорђе придавао боју говори и писмо упућено Петру Дрбрњцу тражећи од њега појачање: „Не оклевај ни минута. Сваки минут вреди, до тога је јако стало хоће ли ми војска минут раније на Дрину стићи.“

У помоћ су дошли Лука Лазаревић и Јаков Ненадовић са војском шабачке и ваљевске нахије. Пресудна битка почела је ујутро 6. октобра 1810. О томе је касније Карађорђе известио Милана Обреновића: „Изашли у поље и Турци и ми, те смо се побиле страшно из топа и пушка, за осам сати да од ове битке веће било није.“ Ова победа српке војске спада у ред

најзначајнијих у Првом српском устанку. Антоније Анта Богићевић (рођен око 1758. године у Клупцима крај Лознице, умро 1813. године) је био српски војвода Првог српског устанка. Опевао га је познати гуслар Филип Вишњић у песми „Бој на Лозници.“

За време Првог српског устанка прикључио се са устаницима и радио је у организацији власти и снабдевању војске. Постављен је 1807. године за војводу у Јадру и од тада се стално налазио на граници, бранећи ово немирно подручје од турских упада. Борио се са Турцима на Крупњу, Рожају, Рађеву пољу, а најчешће у Лозници у којој је вођено неколико крвавих борби са босанско – турском војском. У једној од тих борби рањен је 1808.

Када је војвода Анта умро 1813. године за војводу је изабран његов син Богосав Богићевић. Антоније је сахрањен у Лозници на Шанцу, али су Турци извадили његов леш, одсекли главу, а труп бацили у Штиру. Међутим, родољуби су тајно извадили његове кости и сахранили поред лозничке цркве. Његова ћерка Томанија удала се за Јеврема Обреновића, а његовог најмлађег сина Милоша убио је Тома Вучић Перишић, када је 1844. године угушио катанску буну.

Материјал одабрала Сандра Нинић 7/2

НЕ СМЕМО ЗАБОРАВИТИ БРАНИОЦЕ ЛОЗНИЦЕ

Моја Лозница, некада паланка окружена лозом, данас је град са богатом историјом коју чине велика дела и жртве које не смемо заборавити. Неколико хиљада јунака нашег краја оставило нам је прегршт успомена, имена и споменика исписаних снагом и храброшћу.

Шести октобар је дан од изузетног значаја за историју српског народа, а нарочито за Лозницу. Тог јесењег дана, пре двеста година, одиграла се борба између турске и српске војске на лозничком пољу Тичар. Крваве су текле Штира и Дрина, али је битка добијена. Победа коју су Срби, предвођени Антонијем Богићевићем, однели над Турцима сматра се једном од најважнијих победа у Првом српском устанку.

Два века после ми спомињемо и славио тај дан који нам је Филип Вишњић својом песмом оставио у аманет. Наши борци жртвујући своје животе оставили су трагове који су неизбрисиви у нашој историји. На нама је данас да очувамо оно најлепше што имамо и да будући нараштаји знају корене из којих су никли.

Као што сваки човек има место на земљи тако и споменици браниоцима нашег града, морају да имају своје место. Камене плоче симбол су трајности и непроменљивости. Снага која одолева времену само је знак неуништивног у човеку.

И данас док нам Лозница буја као мајска ружа, а Штира скакуће са камена на камен певајући најлепшу песму, морамо живети духом наших предака јер само тако ћемо знати ко смо и одакле смо.

Јелена Гајић 8/1

ДИВИМ СЕ БРАНИОЦИМА ЛОЗНИЦЕ

Бранили су наш град
јунаци у боју на Лозници
и у срцима нашим
оставили су траг дивљења
наши браниоци.

Не жалећи ни свој живот да дају,
одбранише Лозницу, наш град,
и у срцима нашим,
и после двеста година,
бесмртно трају.

Њиховој се храбрости
и слободољубљу,
озарен, дивим,
понос за наше браниоце
у мени – достојанствено
живи.

Никола Максимовић 7/2

АХ, ТА ЉУБАВ

ЉУБАВ

Сетим се бар једном, свакога дана
да љубав моја звала се Тијана,
да руке се зноје када је видим.

Пишем јој песме свакога дана,
Да ми је на срцу љубавна рана,
Да волим њене очи плаве
И њене косе раздрагане.

Сањам је сањам сваке ноћи
да љубав је сунце,
да љубав је цвет,
да љубав је песма што се плеше.
Љубав је нешто најлепше.

Никола Ђурић 4/2

ОПЕТ САМ ЗАЉУБЉЕНА

Враћа се срећа на врата моја,
враћа се шаренило боја.
Враћа ми се у оку сјај
као у пролеће месец мај.

У мени нешто цвета и дише,
и поново љубав мирише.
Опет ми од среће тело бруји
опет ми љубав кроз вене бруји.

Моје срце и моја душа
као на ветру се њише,
јер имам опет због кога
да живим и да дишем.

Ветар ми мрси косу
шапће ми његово име,
у моме срцу више
неће бити зиме.

Мирјана Крсмановић 8/1

МОЈА СИМПАТИЈА

Има једна девојчица фина
име јој је Катарина.

Воли да се игра, учи, смешка,
наука јој није тешка.

Лепа је и добра као вила,
кад би само моја девојка била.

Писао бих јој песме љубавне, дуге,
прошао бих с' њом испод дуге.

Драги другари, то је та девојчица фина,
Катарина.
Молим за разумевање свих вас,
нек тајна остане између нас.

Александар Илић 5/1

МОЛИМ ТЕ

Далеко си од очију, ал' од срца ниси.
Једино што ми недостаје знај, ти си.

Мене су створили ђаволи
и грлиле хладне кише.
За мене је љубав само трен
и ништа више.

Молим те!

Пусти ме да те заборавим
годину дана да те не видим.
Пусти ме да сакријем свој бол
бар неко време кад ниси мој.

Лидија Ивановић 8/1

*Можеш увек њекавати, ако ти људи оспрвава насално
и не смећају ти.*

Али најбоље се ипак њише кад си заљубљен.

/Ернест Хелмингер /

Рекли су о љубави ђаци прваци:

Шта је то љубав?

Павлина Тодоровић:

Љубав је кад се неко воли, мама и тата, сека и баба или ујак и ујна.

Исидора Томић:

Љубав је кад се воле другари, кад се воли књиџа.

Филип Јевтић:

Љубав је кад се воле бака и дека, кад се воле другари.

Љубав може бити према некој књижи или свесци.

Јовица Катић:

Кад се неко воли осећа љубав, на пример дечак и девојчица кад се заљубе осећају љубав.

Шта је то симпатија?

Исидора Томић:

То је кад дечак воли неку девојчицу и девојчица дечака и кад су ситално заједно.

Филип Јевтић:

Симпатија је кад се неколико деце заљуби и буду заједно у школи, у реду, заједно седе у клупи, иду заједно у школу и свуда.

Димитрије Церовац:

Симпатија је кад је неко некоме жена или цура.

Кристина Дивнић:

То је кад дечак нађе неку девојчицу коју воли.

Ања Миловановић:

Симпатија нису момак и девојка, већ се само свиђају једно другом.

ШТА ЈЕ ЉУБАВ

Питате ме шта је љубав, ево да вам кажем: љубав је нешто најлепше и то вас не лажем.

Љубав је кад неког волиш и кад се за тога бориш

Љубав је кад имаш симпатију и кад са њим делиш љубавну телепатију.

Љубав исказујеш погледом, а дарујеш је осмехом.

Марија Пантић 4/1

ПРИЂИ МИ...

Данима те гледам, нећу да те лажем, приђи ми, молим те, желим нешто важно да ти кажем.

Волим те, ти то знаш, па се зато тако лепо према мени понашаш.

Волела бих да си са мном, да ти чујем глас, постоји, срећо, знај, мало љубави за нас.

Јасмина Павловић 6-2

ИНТЕРНЕТ

Како време пролази, година за годином, развој технологије све више напредује и стално се упознајемо са новим изумима, новим открићима, који мењају наш свет. Некада, на пример, нису постојали телефони, комуницирало се путем писама, порука, а данас постоји и интернет као значајно средство комуникације и извор информација.

Верујем да је у данашње време свако дете чуло за facebook, you tube, разне чет собе и многи их радо користе.

Изнећу вам неке резултате које смо добили на предавању „Клици безбедно“:

87% деце користи интернет

51% користи интернет сваки дан

75% тинејџера користи интернет за дописивање

81% игра игрице.

Велике предности интернета су:

- што лако и брзо можемо да дођемо до неких информација, али у овом случају треба бити опрезан, јер не мора да значи да су све информације тачне – треба их проверити,
- лако се информишемо о свим битним вестима из културе, спорта, моде...
- можемо да се забављамо слушајући музику, читајући занимљивости, играјући игрице,
- можемо да ступимо у контакт са било ким, било где и тако развијамо вештину писања, јер је писање доминантан начин комуникације путем интернета,
- развијамо креативност.

Међутим, скренула бих пажњу и на опасности које нам интернет доноси и проблеме које може проузроковати:

- на интернету се можете срести са многим садржајима које разне индустрије лако дистрибуирају, а који нису примерени,

- данас више времена проводимо за компјутером, него што се играмо са другарима, дружимо. Радије ћемо 3 сата седети и играти игрице или сурфовати по интернету, него што ћемо се играти фудбала или се шетати са другарицама. Радије се шаљу поруке путем интернета или мобилних телефона, него да се пише право писмо. Хајде размислите када сте последњи пут написали некое право писмо? Морамо да се трудимо да очувамо и негујемо старе вредности!

На интернету нико не зна ко сте, док чувате ваш идентитет и не одајете личне податке. Али, многи на facebook-у упознају нове људе, са њима успостављају контакт и временом одају информације личне природе, које би иначе рекли само најбољим пријатељима и тако доводе сабе у опасност, јер се никада не зна ко је реално особа са којом комуницирају. Увек имајте ово на уму!

Битно је да сви будемо укључени (родитељи, запослени у школи) и да што више знамо о интернету! Родитељи треба са дететом да граде однос поверења и да буду у току шта дете ради на интернету, које сајтове посећује, шта га интересује, да разговарају о предностима интернета, али и опасностима. Запамтите да у данашње време деца знају више о информатичкој технологији од већине одраслих, управо јер расту у време када технологија напредује и у току су. Али једно је сигурно (према речима доктора Гордане Буљан): „Ваша деца могу знати више о технологији, али ипак одрасли знају више о животу!“

За крај, не треба деци бранити да користе интернет, треба да буду укључена и да га упознају, јер је значајно средство информисања и комуникације (интернет може помоћи у учењу, у задовољавању интересовања, потребе за забавом...).

Педагог школе
Мирјана Миладиновић

ПРАВИЛА БЕЗБЕДНОГ КЛИКА

преузето са сајта www.kliknibezbedno.rs, опширније погледајте на сајту.

- ☞ стварај себи безбедне профиле,
- ☞ при четовању и слању порука користи сајтове за младе,
- ☞ немој слати поруке, слике или други материјал који би некемо могао нашкодити,
- ☞ слике шаљи само особама којима верујеш,
- ☞ научи како да одбијаш и блокираш поруке непознатих особа,
- ☞ игнориши непознате људе који хоће да успоставе контакт са тобом,
- ☞ не прихватај састанке са непознатим особама, иако су то твоји „другови са интернета“,
- ☞ о евентуалним састанцима увек обавести родитеље, опрезност се исплати,
- ☞ уколико ништа не радиш на интернету, искључи се,
- ☞ путем камере комуницирај само са особама које познајеш,
- ☞ када неко шаље ружне поруке, игнориши га, престани да четујеш са њим.

О ЊИМА ЋЕ СЕ ПРИЧАТИ

И ове школске године наши ученици били су учесници многих такмичења и остварили су запажене резултате из: српског језика, математике, историје, географије, биологије, физике, хемије, информатике, из техничког образовања – „колико знаш о саобраћају?“, физичког васпитања, ликовне културе.

На Окружном такмичењу из српског језика Јована Церовац, ученица шестог разреда освојила је 3. место.

Из Математике на Општинском такмичењу ученик трећег разреда Димитрије Митровић освојио је 3. место, ученици четвртог разреда Зорана Церовац и Лука Гајић освојили су 3. место и пласирали се на Окружно такмичење из математике, где је Зорана Церовац освојила 3. место.

На Општинском такмичењу учествовали су и ученици од петог до осмог разреда:

1. Ђорђе Павловић, освојио је 2. место,
2. Никола Купусовић, такође освојио 2. место,
3. Славица Миловановић, освојила 3. место.

На Општинском такмичењу из Историје учествовали су:

1. Станко Марковић ученик петог разреда који је освојио 2. место
2. Драган Јосић ученик шестог разреда освојио 3. место
3. Јелена Гајић ученица седмог разреда освојила 2. место

На Окружном такмичењу пласирао се Станко Марковић ученик петог разреда и освојио 3. место.

На Општинском такмичењу из Биологије Предраг Стошић ученик седмог разреда освојио је 2 место. На Окружном такмичењу из биологије освојио је 3. место и пласман на Републичко такмичење.

На Општинском такмичењу из Физике Никола Павловић ученик седмог разреда освојио је 3. место.

На општинском такмичењу из Хемије остварени су следећи резултати: Јелена Гајић ученица седмог разреда освојила 2. место и пласирала се на Окружно такмичење где је освојила 3. место и пласман на Републичко такмичење.

На општинском такмичењу из Информатике постигнути су резултати:

1. Никола Павловић ученик седмог разреда и освојио 1. место у I категорији

2. Урош Јаковљевић ученик седмог разреда и освојио 3. место у I категорији

На Окружно такмичење пласирали су се Никола Павловић који је освојио 1. место и Урош Јаковљевић који је освојио 3. место.

На Државном такмичењу из програмирања Никола Павловић освојио је 3. место и пласирао се на Олимпијаду где је освојио 3. место.

На општинском такмичењу у рукомету девојчице су освојиле 1. место и пласман на међуокружно такмичење, где су освојиле 3. место. На општинском такмичењу ученица осмог разреда Тијана Мирковић проглашена је за најбољу играчицу, а Марија Максимовић ученица осмог разреда за најбољег голмана.

На општинском такмичењу у одбојци дечаци су освојили 3. место.

На општинском кросу РТС-а 1. место освојила је ученица четвртог разреда Љиљана Пајић, 2. место: Немања Јосиповић ученик другог разреда и Јована Тодоровић ученица осмог разреда, 3. место: Филип Ранковић ученик трећег разреда и Мирела Кирила Јонела ученица седмог разреда.

Наша школа учествовала је на многим литерарним и ликовним конкурсима. На конкурсима „Крв живот значи“ у организацији Црвеног крста, ученица петог разреда Јасмина Павловић освојила је 2. место за литерарни рад, а ученица седмог разреда Јелена Гајић 1. место за ликовни рад, који је учествовао на републичком нивоу. На литерарном конкурсима „Песнички поздрав пролећу“ ученица другог разреда Николина Николић освојила је другу награду, а похвале Далибор Митрић ученик шестог разреда и Марија Марковић ученица петог разреда. Такође, на XIII књижевним сусретима у Алексинцу, ученица другог разреда Јована Остојић похваљена је за поезију у категорији млађи узраст. Доста песама наших ученика објављено је у књизи „Сто младих талената“, и у многим дечијим часописима.

У оквиру школе успешно раде многе секције: литерарна, рецитаторска, биолошка, ликовна, стоно – тенисерска секција, фудбалска, одбојкашка, рукометашка и кошаркашка секција, које у великој мери доприносе великим успесима наших ученика и неговању њихових разноврсних талената. Овако добри резултати наших ученика заслуга су бројних наставника и њиховог заједничког труда и рада.

Ђирајте њице, као што дите ђирали ђирајтеља.

/Венџорџи Ђилон /

НАШИ

БУДУ

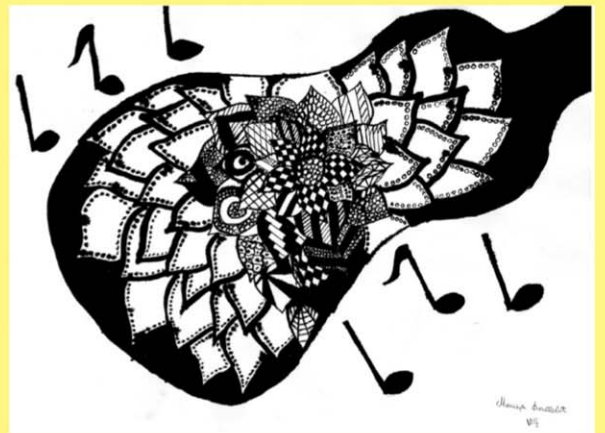
Александра Зебић 6/2

Ана Сивојнић 5/1

Бојана Васић 3/1

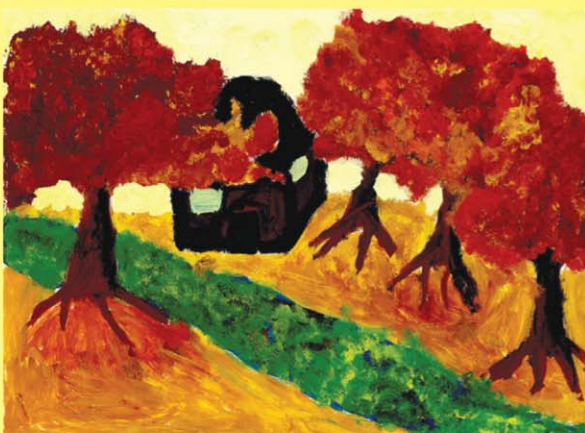
Милица Филиповић 8/2

Лиција Церовић 4/2

Кайсарина Ђукановић 8/2

Мирјана Крсмановић 8/1

Марко Лукић 7/1

ЋИ

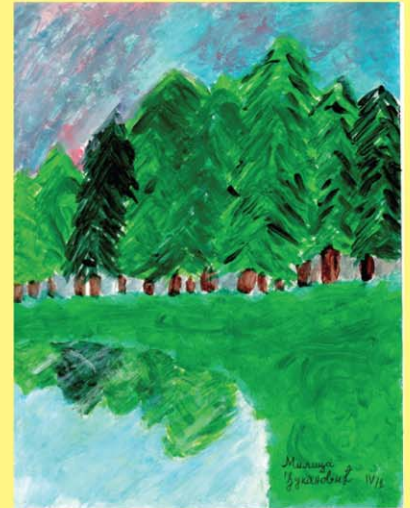
СЛИКАРИ

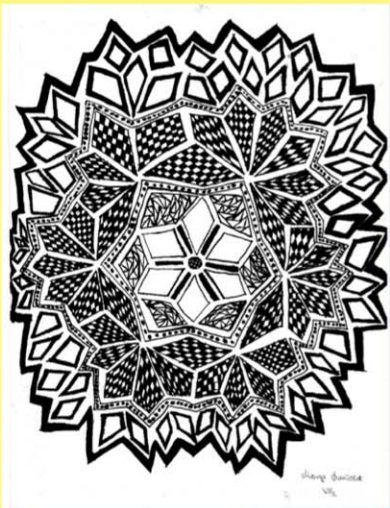
Ања Гвозденовић 4/2

Катерина Ђукановић 8/2

Милица Ђукановић 4/2

Милица Филиповић 8/2

Мирјана Крсмановић 8/1

Мирјана Крсмановић 8/1

Лидија Церовац 4/2

Марко Лукић 7/1

Лука Гајић 5/1

ЉУБАВ ПРЕМА ИНФОРМАТИЦИ

ме тада није много интересовао.

Када сам кренуо у школу, учитељ Новак Антонић је приметио мој дар за математику и помогао ми је да постигнем добре резултате на такмичењима из математике у четвртој разреду. У петом разреду сам добио прилику да се такмичим из српског језика, међутим и поред преданог рада наставнице Зорице Станојевић, српски ме није много привлачио због мноштва правила која нисам сматрао важним.

Природне науке су ми давале већу слободу. У петом разреду сам добио интернет везу, па је налажење информација из многих

области постало лако. Тада је почело и моје интересовање за информатику, постао ми је доступан велики број информација о томе шта и како могу да урадим на рачунару. Наставник, Жељко Николић је у шестом разреду почео да ме учи да програмирам. Из информатике сам постигао веома добре резултате, прво место на свим такмичењима до републичког у шестом разреду. У то време, наставница Драгица Митровић ме је припремала за такмичење из физике, али ту није било неких значајнијих резултата. У седмом разреду сам освојио прво место на општинском и регионалном и треће место на републичком и олимпијади. Информатика ми је била много лакша, грешке је лако наћи и уклонити, и рачунар ради већи део посла. Међутим, разочарао сам се бројем деце који се интересују за програмирање. На регионалном такмичењу било нас је петоро.

Већина мојих пријатеља припреме за такмичење сматра губљењем времена, али било је и користи, добио сам општинску стипендију од 2.000 динара месечно због успеха на републичком такмичењу. Вредело је вежбати за такмичење.

Никола Павловић 8/1

ПРИЈАТЕЉСТВО ВИШЕ ОД ТАКМИЧЕЊА

Такмичења и саме припреме за такмичења, већина мојих вршњака сматра великим одрицањем. На неки начин су у праву, али правилном организацијом времена, и редовним извршавањем обавеза, све може да се постигне.

У протеклој школској години ишла сам на три окружна и једно републичко такмичење, али и од слободног времена нисам много изгубила. Редовно сам похађала тренинге каратеа, дружила се са пријатељима, гледала телевизију, што обожавам, и дууууго спавала. Сва та такмичења отварају нам врата знања која ће нам требати кроз живот, али нам отварају и велика врата пријатељства што такође богати наш живот.

Колико сам поносна на прво, односно треће место на регионалном такмичењу из хемије, толико сам поносна и на сва нова

пријатељства која сам тада, а и касније стекла. Редовно се чујем и контактирам са Сузаном из Крупња, Николом из Бачке, Сандром из Шапца, Аном из Костолица, Немањом из Ниша, Еном из Београда и још многим другима.

Сва та такмичења остаће ми у лепом сећању без обзира на успехе или неуспехе јер у те успомене спадају и пријатни и опуштени разговори са наставницима и пријатељима са вршњацима која ће, надам се, трајати.

Јелена Гајић 8/1

БИОЛОГИЈА, МОЈА ЉУБАВ

Још од почетка мог школовања посебну пажњу и интересовање у мени изазвала је наука о грађи живих бића. Прва моја сазнања из те области и љубав према истој развила је моја учитељица Гордана Бабић.

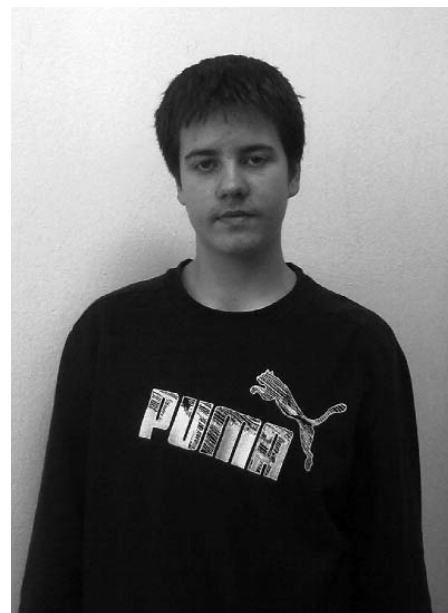
У вишим разредима основне школе проширена сазнања стекао сам захваљујући живописним предавањима градива из те области од наставнице Гроздане Марковић, која је, на себи својствен начин, умела и успела да ми пренесе своје знање. Захваљујући свему томе, уз уложени мој труд, кроз редовно учење градива и у слободно време, уз праћење емисија школског програма, стекао сам шира знања која су ми помогла да најпре на школском такмичењу остварим резултат довољан за моје учешће на општинском такмичењу. Срећан због постигнутог успеха који ми је омогућио да представљам своју школу, добио сам још већу вољу за стицањем нових сазнања. Упоредо са тим у мени се појавила и трема да ли ћу оправдати очекивања своје средине. Одмах су уследиле моје припреме од стране наставнице Гроздане која је своје слободно време проводила да бих што успешније успео да савладам предвиђени програм за даље такмичење. Охрабрења која сам добијао привремено су ме умирила све док није дошао тренутак када је група у којој сам био ушла у учионицу ОШ „Мика Митровић“ на Брезјаку, где је одржано општинско такмичење. Сазнање да сам од свих ученика седмог разреда са подручја Лознице једини освојио довољан број поена за даље такмичење, изазвало је у мени неописиво узбуђење које сам „једва“ успео да контролишем.

Уз моју велику жељу за даљим успехом и радост због честитки на освојеној дипломи, и добијеног поклона од родитеља, текле су моје даље припреме редовно праћене од стране наставнице Гроздане. Храброст и самопоуз-

дање које ми је она унела, као и подршка, пре свега мог разредног старешине Добрице Павловића, допринела је мојим даљим припремама за регионално такмичење које се одржало у ОШ „Стојан Новаковић“ у Шапцу. Са освојених 91 поен одређен сам да на републичком такмичењу у Београду, као представник своје генерације, представљам наш регион. Од тог тренутка своје слободно време у потпуности сам посветио ширењу знања о биологији као науци проширеној хемијским променама, али због недостатка потребних услова није било могуће све то разумети. Након свих припрема које су се могле реализовати у оваквим условима, уследио је одлазак ради такмичења које се одржавало на Природно – математичком факултету у Београду. Подељени у групе, обавили смо најпре писмени део полагања, а након тога уследило је усмено полагање код професора истог факултета. После свега тога објављени су резултати којима сам с’ обзиром на добијену похвалу, задовољан.

У свему овоме свакако би требало поменути и остале моје наставнике који су, свако на свој начин, допринели поменутом успеху. Поносан сам што хол моје школе, између осталих, красе моје две дипломе и похвалница.

Предраг Стошић 8/3

Предраг Стошић 8/3

Није поенија у мейи чийаји, већ знаји цїта да чийаји.

/Жак Е.л.л./

Грађанско васишање

ОСМЕХ

Један осмех не стаје ништа
а тако пуно даје
чини богатим оне који га примају
а не осромашује оне који га дају
траје само један часак
али сећање на њега остаје вечно.
Нико није тако богат да би га се лишио
нико толико јадан да га није достојан
ствара срећу на кућном огњишту
неопходан је у сваком послу.
Он је очигледан знак пријатељства
пружа одмор уморнима
враћа храброст обесхрабренима
не можете га купити, узајмити ни отети
то је једина ствар која вреди
само у тренутку када се даје.
Сретнете ли некога ко је заборавио
да се смеје
будите великодушни подарите
му осмех свој
јер осмех је најпотребнији ономе
ко га не може другоме дати.

ЉУБАВ

Љубав је дуготрпљива и добра.
Љубав није завидна, не хвали се,
не узвисује се, не понаша се
непристојно, не гледа своју корист,
не памти зло.

Све подноси, све верује,
свему се нада, све трпи,
љубав никад не престаје.

Љубави нема без поштовања.
Поштујеш ли љубљено биће
мање од себе самога
онда је то само наклоност;
поштујеш ли га као и себе,
онда је то пријатељство;
поштујеш ли га више од себе
онда је то љубав.

Приредила:
Моника Гајић 8/2

СМЕХ

Журим да се на рачун свега смејем,
како не бих био принуђен
да због тога плачем.

Ко зна да пева и да се смеје
плаши несрећу.

Смех је најелегантнији начин
да се противнику покажу зуби.

Уколико је човек способнији за
озбиљан рад,
утолико уме слађе да се смеје.

ПРИЈАТЕЉСТВО

Онај ко хоће да буде
свакоме пријатељ тај
није никоме.

Пријатељ је човек који те воли
иако те познаје у дну душе.

Пријатељ је онај који те увек
посети кад нам је потребан.

Прави пријатељи посећују нас
у срећи кад их ми позовемо
у несрећи долазе сами.

Веронаука

ДЕТИНЦИ

Празници и народни обичаји су створени са циљем да се сачува и увећа породица и унесе радост у сваки дом. У трећу недељу пред Божић славе се детинци. Тог дана, ујутру рано одрасли вежу већу децу и млађе особе каишима или канапама. Да би се деца "одрешила" морају даровати оног ко их је везао у супротном остаће завезани. Али сврха овог празника није примање дарова. Везање на овај празник има симболично значење. Тим ће се деца и одрасли још више везати једни за друге у циљу међусобног помагања или поштовања. На оваквим празницима, важно је од срца поклањати љубав, поштовање и срећу. То је сврха свих празника.

ЕКОЛОШКА СТРАНА (РАД ЕКОЛОШКЕ СЕКЦИЈЕ)

Рад еколошке секције усмерен је ка подизању нивоа еколошке свести младих, о важности очувања животне средине и заштити биљног и животињског света. Чланови еколошке секције активно учествују у обележавању важних датума као: Дана озонског омотача, Дана животиња, Дана шума, Дана вода, Дана планете Земље, Светског дана борбе против сиде, Светског дана борбе против пушења...

Овим активностима, као и уређењем школске средине, ученици дају допринос изградњи еколошке и здравствене свести код својих другова.

У току прошле школске године, школа је узела учешће у акцији сакупљања лименки – „Лименке сакупљај – околину сачувај“. Том приликом одржано је предавања на ову тему и школи су поклоњене две кутије за одлагање лименки, које су постављене у холу школе.

ЕКОЛОШКЕ ПОРУКЕ

- Чувај и води бригу о животињским и биљним врстама
- Пешачи што више, вози бицикл, користи јавни превоз
- Не правимо дивље депоније
- Рационално користи воду. Чисте воде је све мање на планети!
- Обрадуј се, шири јавну свест о заштити животне средине.

ЗАНИМЉИВОСТИ ИЗ ЖИВОТИЊСКОГ СВЕТА

Танкопрсти маки живи од свог дугог прста

Мадагаскарски танкопрсти маки је један од најинтересантнијих сисара. На Мадагаскару где нема детлића, улогу детлића преузима танкопрсти маки. Трећи прст је дуг и танак, преображен у оруђе којим као детлић својим језиком вади инсекте из канала у стаблу дрвећа. Танкопрсти маки живи својим моћним животом и припада полумајмунима и лемурима.

Танкопрсти маки је ноћна животиња. Вешто скаче са једне гране на другу и тмини. При скакању репом кормилари, повремено узвикујући: „Аје – аје“. То звучи као кад два метална предмета трљамо један о други.

Свадебни дар муве плесачице

У свету инсеката „прве брачне ноћи“ често се завршавају трагично. Код многих врста млада прождире младожењу. Љубавну срећу прекида нагла смрт. Мужјак муве плесачице развио је лукав начин завођења женке да би избегао смрт. Мужјак дарује женки свадебни дар да је орасположи. Ако прихвати дар „слободан му је пут“, иначе постаје њен плен. Једна врста муве плесачице поклања цвет. Мужјак око сваког листића крунице направи клупче. Женка радо прима пакет цвећа. Можда на њу делује мирис латица или њихове боје.

Припремила: Маријана Драгићевић 5/2

*Љобру књију чини добар чинилац,
/ Ралф Волдо Емерсон /*

НАШИ МАЛИ ИЗВИЂАЧИ

Дана 22.09.2010. год. у ОШ „Доситеј Обрадовић“ у Клупцима, формирана је Самостална извиђачка чета „Доситеј Обрадовић“ за децу школског узраста, коју ће чинити две групе: полетарци и пчелице (узраста до 11 година) и млађи извиђачи и планинке (узраста од 11 до 15 година). Групе броје 33 члана, а њихови непосредни руководиоци – водници су: Деспотовић Томислав, Стошић Предраг и Савић Тамара.

Програм рада наведених група предвиђа: упознавање природе, сналажење и препознавање њених вредности као и опасности у њој, уз истовремени свој допринос очувању исте. У плану је организовање излета, логоровања, колоније, смотре, спортско – извиђачких такмичења...

Предстоји нам учешће у обележавању Дана школе, које ће уједно представљати и званично настајање Самосталне извиђачке чете. Истовремено ћемо дати свој допринос екологији садњом једног стабла јавора (чији је лист симбол извиђача) и том приликом сви чланови положиће свечану заклетву и са три постављена извиђачка шатора у школском дворишту презентовати своју јединицу.

ХИМНА ИЗВИЂАЧКЕ ЧЕТЕ

У Лозници, где протиче Дрина,
Извиђачка једна чета има.

Рефрен: Све најбољи другари,
Другарице с њима
Млади извиђачи
Расту у Клупцима.

Доситеј Обрадовић, такво нам је име,
Сваки наш извиђач, поноси се њиме.

Рефрен: Све најбољи другари,
С њима другарице
Млади извиђачи
Понос су Лознице

У Клупцима, у основној школи,
Свако је извиђач, што природу воли.

Поново први рефрен

ПИТАЛИЦЕ ЗА СВЕЗНАЛИЦЕ

25. новембра 2009.год. почело је снимање емисије на Лотел телевизији за ученике петог разреда под називом “Питалице за свезналице”. Наши петаци: Станко Марковић, Дејан Зебић и Ђорђе Павловић су се такмичили против петака из ОШ ”Петар Тасић” из Лешнице, победили их и пласирали се у полуфинале.

2. децембра одржало се полуфинале квиза. Наша школа се такмичила против ученика ОШ „Анта Богићевић“ и „Вукове спомен школе“ из Тршића, победила и пласирала се у финале.

Они су понос наше школе

Финале квиза одржано је већ следећег дана. Наши ученици су се такмичили против вршњака из ОШ „Јован Цвијић“ и „Анта Богићевић“ и освојили друго место.

Леп успех наших ученика! Сви учесници су добили награде спонзора квиза: „Графо“ - Лозница, пекаре „Радаљац“ и фабрике „Нели“. У квизу је учествовало тринаест пријављених школа од укупно четрнаест на територији Лознице.

И ове године почиње снимање новог циклуса квиза, најпре за ученике шестог разреда, а затим за ученике петог разреда. Наша школа ће свакако узети учешће у овом такмичењу.

БАЧКИ ПАРЛАМЕНТ

Бачки парламент основан је крајем прошле године, да би се ученици преко својих представника укључили у дешавања у школи и дали своје идеје. Неке од тих идеја су уређење школског дворишта, учионица, одржавање игранки, учешће у организацији екскурзија, избор уџбеника итд.

Као и сваки почетак и овај је био тежак, па нисмо успевали све наше идеје да спроведемо у дело. Све наше идеје мора директор да одобри, али то није довољно да би се идеја остварила, него је на сваком члану ученичког парламента задатак да својом речју и делом убеди своје другаре из школских клубова да је само уз њихово максимално ангажовање могуће да идеја заживи. Седница се одржава једном месечно и тако ништа не препуштамо случају.

Осим рада на спровођењу нових идеја, парламентарци имају обавезу да своје другове упознају са дискусијом и закључцима састанка и укључе све њих у реализацију планираних активности. Један од најважнијих задатака је сигурно да се не уништава школска имовина. Генерације и генерације испред нас су стварале и изграђивале школу овакву какву ми данас имамо, а на нама је да очувамо постојеће и створимо нове тековине за будуће генерације. Уколико се буду поштовала правила понашања биће дозвољено одржавање игранки, маскембала и разних такмичења.

Бачки парламент увек мора бити на висини задатка јер је оличење свих ученика, а уједно мора бити и узор свима.

Данка Мумовић 8/1

УСПЕХ СТОНОТЕНИСЕРА...

Општинско такмичење у стоном тенису одржано је 18.10.2010. год. у нашој школи, на коме су учешће узеле четири школе (ОШ „14. октобар“ Драгинац, ОШ „Петар Тасић“ Лешница, ОШ „Вукова спомен школа“ Тршић и ОШ „Доситеј Обрадовић“ Клуци).

У појединачној конкуренцији за девојчице наша ученица 8. разреда Ана Јелић заузела је прво место, док су у појединачној конкуренцији за дечаке ученици 8. разреда Грубачић Стефан и Ђорђе освојили прва два места.

На окружно такмичење у стоном тенису отишли смо као првопласирана екипа на општинском такмичењу. Учесће су узеле три школе: ОШ „Вук Караџић“ Шабац, ОШ „Жика Поповић“ Владимирци и наша школа. У појединачној конкуренцији Грубачић Стефан заузео је друго место, као екипа наше школе.

браћа Стефан и Ђорђе

Честитало учесницима на овом изузетном успеху!

ДАН ЗА СЕЋАЊЕ

Сунчаног мајског јутра, ученици седмог разреда су су упутили на једнодневну екскурзију у Аранђеловац и околину. Поспани, али жељни дружења, упутили смо се на дугоишчекивано путовање у нади да ћемо се вратити са лепим утисцима и успоменама.

Кренули смо према Ваљеу. Успут смо прошли кроз Драгинац. Водич нам је објаснио да је на подручју јадарског округа пронађено налазиште минерала јадарита, који је добио назив по оближњој реци Јадру. У Драгинцу се налази и највећа гробница из Другог светског рата на подручју бивше Југославије. Прво стајалиште био је ловачки дом у околини Ваљева, где смо се задржали око 1 сат и 30 минута. Овде смо доручковали и искористили прилику да се фотографишемо на обали реке Јабланице. Сунцем обасјана речица криву-

дала је кроз прелепу природу, која је станиште многим животињама као што су: паунови, дивље патке и велики број птица. Време предвиђено за паузу је брзо истекло и ми смо наставили даље. Оранице су се низале једна за другом, неке од њих су

биле поплављене од обилних киша које су претходно падале. Из тог предивног зеленила појављује се пруга порђала током дугих година и прати нас неко време. Прошли смо кроз Вреоце. У ваздуху се осећао мирис угља који је допирао из оближње фабрике. Настављамо даље, раме уз раме са пругом коју посматрамо кроз прозоре аутобуса. Одједном, ниоткуда, појављује се воз који у својим вагонима вуче угљ за оближњу фабрику. Следеће место где стајемо је насеље Ридовци, где смо обишли извор природне минералне воде која има укус гвожђа. То је природна кисела вода. Прошли смо кроз Аранђеловац и наредно место које посећујемо је Орашац. Овде смо обишли музеј и упознали се са историјским личностима овог краја. Даље упознавање са историјом Орашца наставили

смо у Марићевића јарузи где је Карађорђе проглашен за војводу.

Следећа дестинација је била пећина Рисовача. Попели смо се до улаза у две групе и свака група је добила свог водича. При самом уласку у пећину осетио се знатно хладнији ваздух који је износио око 12 степени. Пећина је дужине око 130 м. Први њени становници су били Неандерталци. Иако сви мисле да су они били длакави, глупи људи, то није тачно. Они су пронашли скровишта, оружје, ватру, одећу, чак су и комуницирали. Њихове речи су се састојале од два до три слова. Били су врло спретни и мишићави што се видело на почетку пећине где смо видели кипове четворочлане породице Неандерталаца. Пећина је била веома влажна и кретали смо се у ширинама. Очарало нас је језерце које се само

ствара и отиче. Личило је на огледало које се пресијавало плавасто – зеленим сјајем. Станар ове пећине је минијатурни слепи миш Станислав са својом породицом. Пећина је окићена природним накитом и украсима од вода и минерала. Овде

смо се задржали око сат времена.

Даље смо се упутили ка Буковичкој бањи. У њој смо се задржали и најдуже. При самом уласку у бању, опипао нас је мирис ружа. Бања је била прекривена цвећем. Паркови су били препуни деце. Неки су трчкарали околу, а неки су уживали у цветним пејзажима. Овде смо имали прилику да покупујемо поклоне. Око 16 часова кренули смо из бање.

Последње место где смо се зауставили је било у околини Ваљева, где смо се задржали око сат времена. Око 18 часова смо кренули према Лозници. У Клупце смо стигли око 18 часова и 30 минута.

Крсмановић Мирјана
Станковић Драгица 8/1

ИНТЕРВЈУ СА НАСТАВНИКОМ МИЛАН НЕДЕЉКОВИЋ наставник физичког васпитања

Колико година радите као наставник физичког васпитања?

- Седам година.

Шта за Вас представља рад са децом? Шта сте очекивали од посла којим се бавите, а шта вам он стварно пружа?

- Превасходно, рад са децом ми изузетно прија. Све што ми се на послу дешава, је управо оно што сам и желео, због чега сам се још као средњошколац определио да будем професор физичког. Радити оно што волиш, и што си у младости желео је веома лепо и велика срећа. Искрено, надам се да ће се само услови рада у будућности побољшати.

Шта препоручите својим ученицима?

Ученици треба да своје понашање ускладе са правилима понашања у школи и да слушају своје наставнике, јер смо ми ту због њих. Да савесно извршавају своје обавезе јер је школа веома битна.

На крају бих вас питао нешто што је сасвим приватно. Како проводите своје слободно време?

Своје слободно време проводим углавном са својом породицом, супругом и ћеркама. Наравно, ту су и тренинзи рукомета који су саставни део мог живота. С времена на време, појави се простор и за изласке, путовања итд.

Који спорти највише волите и за који клуб навијате?

Волим рукомет највише, а као спортиста и све остале спортове редовно пратим. Навијам за репрезентацију Србије, Партизан и Лозницу.

Шта мислите о данашњем понашању навијача?

Много се истичу људи који нису прави навијачи и то квари слику о нама као држави. У ствари, истина је да српски навијачи праве најбољу атмосферу и супер навијају. Надам се да ће се све лоше из спорта искоренити и да ће се причати о победама и лепим стварима.

Интервју водила Милица Филиповић 8/2

*Књиге прева читају исто као што узимају лекове,
по препоруци, а не по реклами.*

/ Џон Рускин, британски критичар /

ИНТЕРВЈУ СА НАСТАВНИКОМ ЂОРЂЕ ОНИМУС – наставник музичке културе

Од када појача Ваше интересовање за музику?

- Још од седме године када сам добио гитару, а нешто касније и хармонику коју сам свирао у нижој и средњој музичкој школи.

Шта је у Вашем животу било пресудно да postanete наставник музичке културе?

- Како сам се од малих ногу бавио музиком, а касније кроз школовање имао добре наставнике, а и прилично ми је добро ишло, сматрао сам логичним да ми то буде животна одређење.

Коју музику приватно слушате?

- Нисам искључив, али највише волим да слушам музику 70-тих и 80-тих прошлог века. Углавном рок.

Који је Ваш омиљени музички инструмент?

- Хармоника-одличан инструмент за класичну музику, наравно и народну.

Који је Ваш омиљени певач (певачица)?

- Страни – Џорџ Мајкл, Мајкл Џексон, домаћи- Гале из Кербера, певачице – Мараја Кери, Витни Хјустон.

Шта сматрате под „добром“, музиком?

- Сваку која није комерцијалног карактера тј. кратког века, него она музика која ће се слушати кроз генерације.

Шта бисте препоручили нашим читаоцима?

Да слушају музику, јер музика оплемењује људе и чини их бољим и срећнијим!

Интервју водила:
Катарина Ђукановић 8/2

*Библиотеке доносе светлости нашем духу,
а одузимају јакост нашим очима.
/Мил Ујевић /*

ПРОСЛАВИЛИ СМО ДЕЧИЈУ НЕДЕЉУ

”Застани свете бар за тренутак, да деца нађу сигуран кутак.”

Ови стихови Моше Одаловића били су мото овогодишње Дечије недеље. Прославили смо је од 4.–10. октобра.

Прослава је почела свечаним отварањем на шеталишту у Лозници. Отварању су присуствовали представници свих четрнаест основних школа. Дечију недељу је отворила Ивана, ученица четвртог разреда из Тршића.

Након отварања уследила је смотре дечије игре и плеса. Нашу школу су представили фолклористи, чланови КУД-а Фрула. Сплетом народних игара из Србије, као и својим умеће и играња одушевили су публику. Поред фолклора из наше и других школа, наступиле су ритмичке и денс групе. Убрзо се шеталиште претворило у велики подијум за игру и плес. Играли су и ђаци и одрасли. Све је праштало од музике и игре. Манифестација је завршена великим народним колом.

Марија Пантић 4/1

ТРКА ЗА СРЕЊНИЈЕ ДЕТИЊСТВО

У уторак 5-ог октобра у нашој школи одржана је ”Трка за срећније детињство”. У трци су учествовали ученици од првог до осмог разреда.

Учесници су морали оптрчати један круг око Стобексовог игралишта. Није им сметало чак ни лоше време да успеју у својим намерама. Расположење учесника а и весела граја навијача са стране улепшали су тај дан.

На сами циљ су стигли најбржи, а неки су се послужили варком. Најбољи учесници су били награђени школским прибором. Новац од прикупљених налепница са стартним бројевима је дат у хуманитарне сврхе.

На крају је све испало лепо, јер на тај дан је исказана љубав и хуманост.

Марко Митровић 4/1

ПРЕДСТАВА

У среду су ученици IV/1 и IV/2 припремили представу за пријем првака у ”Дечији савез”. IV/1 је спремило комад Воденичар и мачак. Најзанимљивији су били мачак Тоша и мали мишић, који је непрестано вукао деду за ноге, што је радовало и засмејавало прваке. Када је бака дала мачку Тоши чоколаду – сланину, морали смо да сачекамо, јер је Тоша узео баш велико парче и није могао да га прогута.

Прваке је такође одушевила Драгана која је свирала на виолини, а затим се тачком на хармоници представио Марко, друг из одељења.

Било је занимљиво и када су певали у хору песме ”У свету постоји једно царство”, ”Кад си срећан” као и рецитације и скеч ”Два писма”. На крају су учитељице пожелеле првацима добродошлицу у Дечији савез и поделиле им мале честитке.

Тиме су првачићи постали чланови Дечијег савеза.

Бојана Дикосавић 4/1

ДЕЧИЈИ ВАШАР

У четвртак је била продајна изложба дечијих радова. Било је веома забавно. Неки су продавали, а неки куповали. Углавном, све се шаренило.

Било је много лепо гледати онолику дечицу. Тезге су биле велике и бројне, пуне дечијих рукотворина. Сви су куповали: маме, тате, бате, секе и другари из школе. Било је много људи.

Дечија граја се орила на све стране. Било је и дечијих песмица, али се нису могле чути од буке. И кучићи су куповали, радове однесу, али не плате, само прођу поред тезге и покупе. Лознички трг је био попуњен децом и сав се шаренио.

Наша школа је захваљујући купцима и упорним продавцима, као и вештим рукама наших ђака, зарадила доста новца. Те паре су уложене у хуманитарне сврхе.

Марија Пантић 4/1

МАСКЕНБАЛ

У петак је било најзанимљивије. Поводам ”Дечије недеље” одржан је маскенбал. Лозничко шеталиште је праштало од разних суперхероја. Парком су шетале дивље мачке и тигрови. Бину су освојили пирати каратисти, вештице, каубоји и лекарке. Имали смо и Деда Мраза који је изгледа мало поранио. Бизнисмен је стално чврсто држао кофер у руци. И одрасли су се заинтересовали за креације деце. Сви су играли уз дечије песме. Каубоји су се крили иза дрвећа док су их гусари нападали. Стигли су и капетани космоса. Духови су стално били на столицама. Плочник је био исписан именима и ознакама разних школа. Дечја срца су била испуњена љубављу и хуманошћу, јер шетњом од школе до шеталишта помажу деци без родитељског старања. Штета што дечија недеља траје само седам дана.

Адријан Глигорић 4/1

ЗАНИМЉИВОСТИ:

- Једини континент на коме нема рептила и змија је Антарктик.
- Нојево око је веће од његовог мозга.
- Лептири имају чуло укуса на ножицама.
- Делфини спавају са једним отвореним оком.
- Живот вилиног коњица траје само 24 сата.
- Морска звезда нема мозак.
- Бикови су далтонисти.
- Људи су једини сисари који пију млеко и кад одрасту.
- Просечан комарац има 47 зуба.
- Велики рој скакаваца може да поједе 80.000 тона кукуруза у једном дану.
- За један килограм меда пчеле морају да посете 4 милиона цветова и пређу пут који је 4 пута дужи од Земљиног обима.
- Роман "Дон Кихот", објављен у XVII веку, најпревођенија је књига на свету после Библије.
- Кнежевина Андора, смештена у планинама источних Пиринеја, између Француске и Шпаније, независна је држава већ 12 векова, мада су њени становници пореклом Шпанци. До 1985. године, ова државица са 88.000 становника имала је свега 8 полицајаца, а те године је њихов број повећан на 16.
- Занзибар је био први регион у Африци који је добио тв у боји, 1973. год. Чак и у остатак Танзаније телевизија у боји је стигла 20 година касније.
- Најсеверније насеље на свету је база канадске војске Алерт, удаљена само 817 км од Северног пола.
- У Канади се налази више од 2 милиона језера, трећа је по броју глечера у свету, иза Антарктика и Гренланда.
- Оснивачи компанија Пума и Адидас су браћа.
- На свету постоји 1.510 активних вулкана.
- Најмањи океан је Северни ледени океан.
- Бубрезима је потребно око 4 минута да прочисте сву крв из тела.
- Пужеви имају 4 носа.
- Око 25 % јабуке је ваздух.
- Један гуштер из породице игуана може да трчи по површини воде.
- Алберт Ајнштајн је ретко носио чарапе.
- Отисци језика су јединствени, не постоје два иста на свету.
- Лас Вегас је град са највише хотелских соба на свету.
- Највеће семе на свету је кокос.
- Највећа библиотека на свету је Конгресна библиотека у Вашингтону, у САД.
- Људи у просеку сањају 1.460 снова годишње.
- Прве разгледнице почеле су да се шаљу у Аустрији 1869. године.
- Банане расту у око 130 земаља широм света.
- Од када се мери брзина ветра, најјачи на свету био је ветар који је дувао 10. априла 1996. године, на аустралијском острву Бароу. Са брзином од 408 км на сат, тај удар је преузео титулу рекордера од урагана забележеног 1934. године у САД-у. Када брзина ветра износи 119 км на сат, реч је о урагану.
- Аралско језеро, некада четврто највеће језеро на Земљи, скоро је сасвим нестало, јер је око 90 одсто језера исушено. Пустиня у Узбекистану, која је некада била део језера, а ког су због величине и великог броја острва називали и Аралско море, једна од највећих еколошких катастрофа нашег доба. Аралско море се временом исушивало јер није добијао довољно воде од река Аму Дарја и Сир Дарја. Већи део воде у језеро преусмеравао је за наводњавање плантажа памука.

*Приредиле
Слађана Јанковић,
Мирјана Миладиновић*

Не каже се без разлога ”Од колевке ња до гроба, најлепше је ђачко доба”, јер је школски животи најбезбрижнији и највеселији период у животи сваког човека. Верни другови, пошривовани наставници, брижни директор, звук школског звона, радосна граја школског дворишта.... њамте се до краја животи као драге усмене. А да ли је баш све њако?

ЗАНИМЉИВА МАТЕМАТИКА

Цар Лазар је, за верну службу, тројици витезова: Милошу, Ивану и Милану дао 6 металних новчића: 3 златника и 3 сребрњака свакоме по 2 новчића. Милош не зна какве новчиће су добили Иван и Милан, али зна какве је новчиће добио он сам.

Смислите питање које би поставили Милошу, а на које би он одговорио са ДА, НЕ или НЕ ЗНАМ, па да према одговору можете погодити какве новчиће је он добио.

ШКОЛСКИ МАРФИЈЕВИ ЗАКОНИ:

- наставник прегледа домаће задатке искључиво онда кад ти не урадиш;
- почиње испитивање од почетка дневника искључиво ако се презиваш на А;
- почиње испитивање отпозади искључиво ако се презиваш на Ш;
- предаје нову лекцију искључиво кад побегнеш са часа јер си мислио да ће да испитује;
- пита те искључиво ону лекцију коју ниси научио;
- прескаче искључиво лектуру коју си прочитао;

(Преузето из књиге Без глате не језику-школа)

ЗАНИМЉИВОСТИ ИЗ ШКОЛСКЕ КЛУПЕ:

КЛУПЕ служе за: исписивање формула пред писмени, лепљење жвака, дописивање са ученицима из супротне смене, урезивање имена, надимака и симпатија.

СТОЛИЦЕ служе за: кривљење кичме, клађење, падање, цепање чарапа и подизање на клупе после часова.

ТАБЛА је повећа зелена или црна даска са великим бројем рупа и оштећења. Служи за: нагађање шта је на њој написано, за жежење кад се закачи ноктом, за падање мапе која је с’ муком закачена, за бламирање пред целим разредом.

РЕДАР служи да: затури сунђер, не донесе креду, изгуби кључ од учионице, тужака ученике наставницима и заборави да залије цвеће.

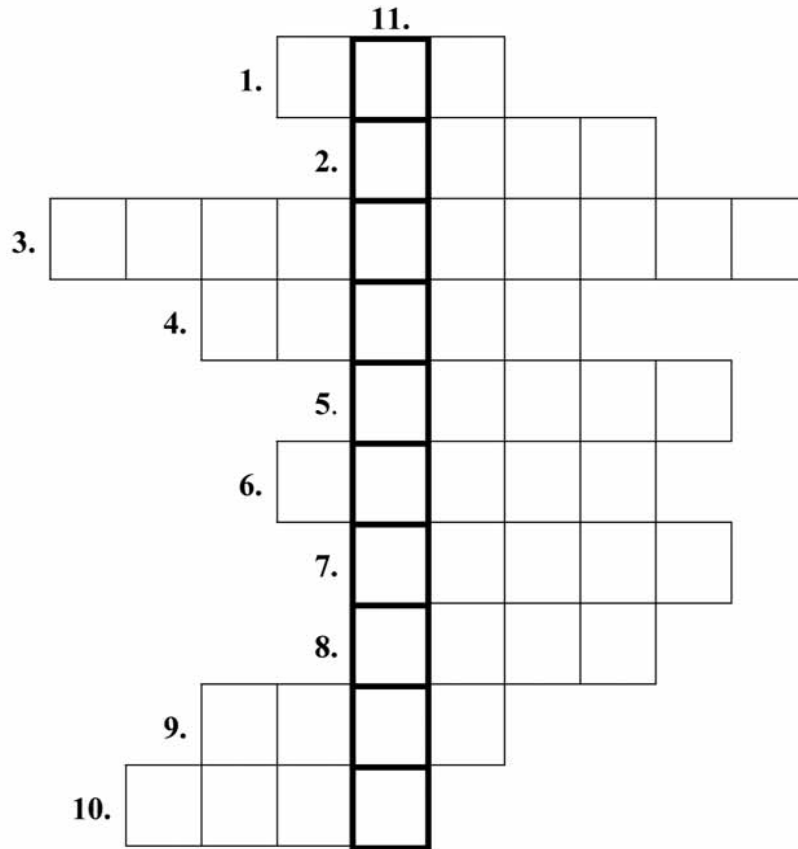
ИЗГУБЉЕНИ ГРАД АТЛАНТИДА

Изгубљени град Атлантида је први пут описан пре 2.400 година од стране Платона, који је тврдио да је то острво дом напредне цивилизације. Легенда каже да је потопљен због земљотреса, док касније интерпретације кажу да је то подводно краљевство које чувају сирене. Место где се, уколико је икада и постојало, острво налазило и даље је мистерија. Неки недавни докази указују на то да се налазило негде у околини Кипра у Медитерану.

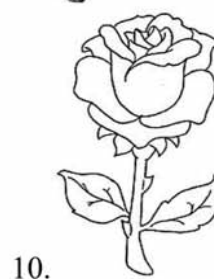
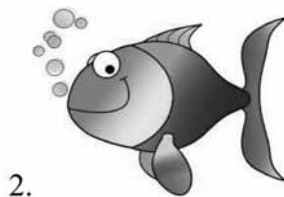
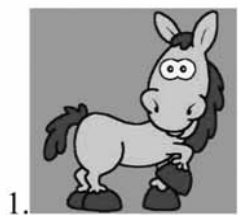
ЛИСТА УОБИЧАЈЕНИХ ИЗВИЊЕЊА ПРИЛИКОМ КАШЊЕЊА:

- извините што касним није ми звонио сат.
- извините што касним, тату су ухапсили кад је куповао девизе на пијаци.
- извините што касним, заглавио сам се у лифту.
- извините што касним, пукла ми пертла.
- извините што касним, баба ми је опет умрла.

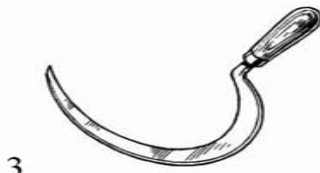
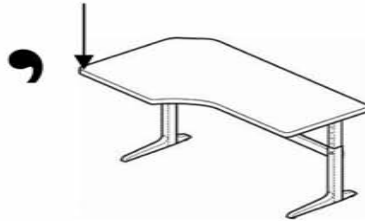
ЗАБАВНА СТРАНА

11. _____

РЕБУСИ

” Б и ”

”

” С ”

РЕШЕЊА ИЗ ПРОШЛОГ БРОЈА

РЕБУСИ

1. Д у Д - ДУД
2. Ј о Д - ЈОД
3. на три Ј у М - НАТРИЈУМ
4. ар Г о Н - АРГОН
5. Б о Р - БОР
6. у Љ Е - УЉЕ
7. пар Т иза Н - ПАРТИЗАН
8. Куршумлија

Редакција листа „Доситејац“: главни и одговорни уредник Бранимир Ђукановић

Чланови редакције: Миленија Мићановић – Петрушевска, Зорица Станојевић – Реџа, Ивана Николић, Јбиљана Стојнић, Слађана Јанковић, Мирјана Миладиновић и ученици сарадници.

Фотографија: Бранимир Ђукановић, Никола Павловић, ученици 4-1

Насловна страна: Фото Милош Јеринић

Тираж: 600 примерака

Припрема: „PIXEL PRESS“ Лозница

Штампа: „ГРАФО ТРГОВИНА“ Лозница

Спонзор листа: „STOVEX“ ДОО Лозница

